

NR 4/2026. STAN NA DZIEŃ 15 KWIETNIA 2026 r.

BIULETYN PRAWNY

ZMIANY PRAWNE NA RYNKU FUNDUSZY

BIULETYN PRAWNY

I. Akty prawne dotyczące rynku Funduszy

1. Prawo krajowe

- 1.1. Ustawa z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem rynku finansowego oraz ochroną uczestników tego rynku;
- 1.2. Ustawa z dnia 27 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o rachunkowości;
- 1.3. Ustawa z dnia 27 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 1.4. Ustawa z dnia 11 marca 2026 r. o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz niektórych innych ustaw.

2. Projekty ustaw/rozporządzeń

- 2.1. Projekt ustawy z dnia 13 marca 2026 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przekazywaniem informacji do europejskiego pojedynczego punktu dostępu;
- 2.2. Projekt ustawy z dnia 27 marca 2026 r. o zmianie ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz ustawy o rachunkowości;
- 2.3. Projekt ustawy z dnia 9 marca 2026 r. o zmianie ustawy o pracowniczych planach kapitałowych oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych;
- 2.4. Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw;
- 2.5. Projekt ustawy z dnia 4 lipca 2025 r. o kredycie konsumenckim;
- 2.6. Projekt ustawy z dnia 20 marca 2026 r. o systemach sztucznej inteligencji;
- 2.7. Projekt ustawy z dnia 3 kwietnia 2026 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z opłatami uiszczanymi na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego;
- 2.8. Projekt ustawy z dnia 27 marca 2026 r. o osobistych kontaktach inwestycyjnych;

- 2.9. Projekt ustawy z dnia 24 marca 2026 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
- 2.10. Projekt ustawy z dnia 26 marca 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego;
- 2.11. Projekt ustawy z dnia 26 marca 2026 r. o zmianie ustawy o systemie teleinformatycznym do obsługi niektórych umów oraz niektórych innych ustaw.

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

3.1. Działalność nadzorcza Komisji Nadzoru Finansowego:

3.1.1. Dane miesięczne OFE - luty 2026 roku;

3.1.2. Informacja dotycząca pracowniczych planów kapitałowych (PPK) - IV kwartał 2025 roku;

3.2. PFR Portal PPK: Biuletyn miesięczny Pracowniczych Planów Kapitałowych - nr 53 marzec 2026.

II. Obszar zmian

1. Prawo krajowe. Nowe przepisy wchodzące w życie.

1.1. Ustawa z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem rynku finansowego oraz ochroną uczestników tego rynku

Status: Weszła w życie – 31 marca 2026 r.

Źródło: dziennikustaw.gov.pl/DU/2026/340

13 marca 2026 roku w Dzienniku Ustaw ogłoszono ustawę dostosowującą polskie prawo do unijnych regulacji dotyczących rynku usług płatniczych oraz przymusowej restrukturyzacji instytucji finansowych. Kluczowym elementem regulacji jest implementacja dyrektywy (UE) 2024/1174, która wprowadza zmiany w zakresie **minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL)**. Nowe przepisy mają na celu uproszczenie mechanizmu jego ustalania, w szczególności w relacjach pomiędzy podmiotami w grupach kapitałowych, a także ograniczenie obowiązków dla podmiotów, które nie podlegają przymusowej restrukturyzacji.

Projekt ustawy przewiduje również uzupełnienie i korektę wcześniejszej implementacji dyrektyw BRR1 i BRR2, które regulują zasady restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych. Istotną częścią nowelizacji jest wdrożenie rozporządzenia (UE) 2024/886 dotyczącego natychmiastowych przelewów w euro. Regulacja ta zmierza do **upowszechnienia płatności natychmiastowych w UE**, zapewnienia ich dostępności 24/7. W związku z tym wprowadzono m.in. przepisy umożliwiające instytucjom płatniczym i instytucjom pieniądza

elektronicznego deponowanie środków w Narodowym Banku Polskim, a także regulacje dotyczące dostępu do systemów płatności.

Nowelizacja wzmacnia również ramy nadzorcze rynku finansowego. Rozszerzony zostaje zakres kompetencji Komisji Nadzoru Finansowego, w tym w zakresie stosowania przepisów dotyczących wskaźników referencyjnych (BMR), nakładania sankcji oraz wydawania decyzji administracyjnych. Dodatkowo ustawa wprowadza zmiany w funkcjonowaniu systemów płatności, w szczególności poprzez rozszerzenie dostępu do tych systemów dla podmiotów niebankowych oraz wprowadzenie zasad zapewniających ich bezpieczne i sprawne funkcjonowanie. Operatorzy systemów będą zobowiązani do stosowania obiektywnych, proporcjonalnych i niedyskryminujących kryteriów dostępu.

1.2. Ustawa z dnia 27 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o rachunkowości

Status: Weszła w życie – 14 marca 2026 r.

Źródło: dziennikustaw.gov.pl/DU/2026/333

Celem ustawy jest wdrożenie do prawa krajowego rozwiązania przewidzianego w Dyrektywa (UE) 2026/470, które pozwala czasowo zwolnić część firm z obowiązku raportowania ESG.

Zmiana polega na dodaniu do ustawy o rachunkowości przepisu wprowadzającego czasowe zwolnienie z raportowania zrównoważonego rozwoju (ESG) dla wybranych podmiotów. Zwolnienie obejmuje lata obrotowe 2025–2026.

Zwolnienie obejmuje:

1) Jednostki indywidualne

Jeżeli w danym roku obrotowym oraz w roku poprzednim nie przekroczyły:

- 1000 pracowników (średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty),
- 1 900 000 000 zł przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów.

2) Jednostki dominujące grup kapitałowych

Jeżeli na poziomie grupy (zgodnie z zasadami konsolidacji określonymi w art. 60 ust. 2 i 6 ustawy):

- nie przekroczone 1000 pracowników, lub
- przychody netto nie przekroczyły:
 - 1 900 000 000 zł po wyłączeniach konsolidacyjnych, lub
 - 2 280 000 000 zł przed wyłączeniami konsolidacyjnymi.

Zmiana ma charakter przejściowy – nie likwiduje obowiązku raportowania ESG na stałe, lecz jedynie odracza go dla mniejszych podmiotów, bez zmiany zakresu wymaganych danych w przyszłości.

1.3. Ustawa z dnia 27 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

Status: Wejdzie w życie – 23 kwietnia 2026 r.

Źródło: dziennikustaw.gov.pl/DU/2026/484

Zasadniczym celem ustawy jest deregulacja i uproszczenie funkcjonowania niepublicznych funduszy inwestycyjnych zamkniętych (FIZ) poprzez przywrócenie możliwości rejestrowania certyfikatów inwestycyjnych FIZ niepublicznych poza Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych (KDPW) – czyli w ewidencji uczestników funduszu prowadzonej przez TFI lub zarządzającego z UE. Rejestr w KDPW pozostaje obowiązkowy tylko dla FIZ publicznych. Podmiot prowadzący ewidencję będzie musiał prowadzić ją w formie elektronicznej oraz przekazywać dane do KDPW o certyfikatach oraz o spełnionych/wymagalnych świadczeniach. Zmiana systemu rejestracji (np. z KDPW na ewidencję) będzie wymagała zgody zgromadzenia inwestorów.

1.4. Ustawa z dnia 11 marca 2026 r. o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz niektórych innych ustaw

Status: Wejdzie w życie – 8 lipca 2026 r., z wyjątkami

Źródło: dziennikustaw.gov.pl/DU/2026/473

7 kwietnia 2026 roku opublikowano nowelizację ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy, która ma na celu wzmocnienie kompetencji Inspekcji, w szczególności w zakresie przeciwdziałania zastępowaniu umów o pracę umowami cywilnoprawnymi.

Najważniejsze zmiany obejmują m.in. przyznanie PIP uprawnienia do wydawania decyzji stwierdzających istnienie stosunku pracy, możliwość wydawania interpretacji indywidualnych, rozszerzenie zakresu kontroli, dostęp do danych ZUS oraz wprowadzenie kontroli zdalnych. Zmiany pociągają za sobą dostosowanie przepisów m.in. Kodeksu pracy i Kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności w zakresie odwołań od decyzji PIP. Ustawa wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem części przepisów, nie związanych z głównym przedmiotem nowelizacji, które wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Ustawa przewiduje m.in. przyznanie okręgowym inspektorom pracy uprawnienia do stwierdzania istnienia stosunku pracy w drodze decyzji administracyjnej oraz możliwość wydawania przez Głównego Inspektora Pracy interpretacji indywidualnych dotyczących kwalifikacji stosunku prawnego jako stosunku pracy. Przy ustalaniu istnienia stosunku pracy uwzględniana będzie również wola stron, o ile nie jest sprzeczna z prawem ani zasadami współżycia społecznego; podmioty, które przed wejściem w życie ustawy zawarły umowy cywilnoprawne spełniające cechy stosunku pracy, będą mogły w ciągu 12 miesięcy „naprawić” sytuację poprzez zawarcie umowy o pracę – bez ryzyka grzywny; wnioski o uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji (lub zażalenia w tym zakresie) będą rozpoznawane przez sąd niezwłocznie, nie później niż w ciągu 3 dni.

Prezydent jednocześnie podjął decyzję o skierowaniu ustawy do kontroli następczej przez Trybunał Konstytucyjny.

2. Projekty ustaw/rozporządzeń.

2.1. Projekt ustawy z dnia 13 marca 2026 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przekazywaniem informacji do europejskiego pojedynczego punktu dostępu

Status: Przekazano do Sejmu po poprawkach Senatu – 14 kwietnia 2026 r.

Źródło: www.sejm.gov.pl/sejm10.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=2159

Nowelizacja z dnia 13 marca 2026 r. wprowadza do polskiego porządku prawnego rozwiązania związane z utworzeniem europejskiego pojedynczego punktu dostępu (ESAP), którego celem jest **stworzenie jednego, scentralizowanego systemu dostępu do informacji o podmiotach rynku finansowego w UE**. Dotychczas dane te były rozproszone, natomiast nowe regulacje zmierzają do ich ujednoczenia i udostępnienia w ramach jednej platformy cyfrowej.

Istota zmian polega na wprowadzeniu obowiązku **równoległego przekazywania informacji do ESAP** – bez rozszerzania katalogu raportowanych danych. Podmioty nadal sporządzają te same informacje, jednak oprócz ich dotychczasowej publikacji muszą przekazywać je do właściwego organu krajowego (np. KRS lub KNF), który następnie udostępni je w systemie unijnym.

Regulacja wprowadza **przede wszystkim wymogi techniczne**, obejmujące konieczność stosowania odpowiednich formatów danych oraz opatrywania ich metadanymi (m.in. nazwa podmiotu, identyfikator LEI, rodzaj informacji, sektor działalności, informacja o danych osobowych). W konsekwencji podmioty mogą być zobowiązane do uzyskania identyfikatora LEI.

Dodatkowo organy publiczne będą przeprowadzać **automatyczną walidację techniczną danych**, co oznacza ryzyko odrzucenia nieprawidłowo przygotowanych informacji. Uregulowano także kwestie danych osobowych, wskazując m.in. ograniczenia dotyczące okresu ich przechowywania.

Podsumowując, nowelizacja ma charakter **głównie systemowy i technologiczny** – nie wprowadza nowych obowiązków raportowych, lecz zmienia sposób ich realizacji.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami.

2.2. Projekt ustawy z dnia 27 marca 2026 r. o zmianie ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz ustawy o rachunkowości

Status: Przekazano Prezydentowi i Marszałkowi Senatu – 27 marca 2026 r.

Źródło: www.sejm.gov.pl/sejm10.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=2292

Ustawa ma charakter deregulacyjny i jej głównym celem jest zniesienie tzw. „białej listy” usług dozwolonych, które firmy audytorskie mogą świadczyć na rzecz badanych przez siebie jednostek zainteresowania publicznego (JZP). Obecnie polska ustawa zawiera dodatkowe – wykraczające poza prawo unijne – ograniczenia w zakresie usług, jakie firma audytorska może świadczyć na rzecz badanej JZP. Lista ta ma charakter zamknięty (tzw. „biała lista”).

Projekt przewiduje uchylenie art. 136 ustawy o biegłych rewidentach, co oznacza odejście od krajowego katalogu usług dozwolonych i bezpośrednio stosowanie przepisów rozporządzenia UE 537/2014 (tzw. „czarna lista” usług zakazanych).

W praktyce oznacza to, że:

- firma audytorska będzie mogła świadczyć na rzecz badanej JZP wszystkie usługi, które nie są wprost zakazane w rozporządzeniu UE,
- nadal zakazane pozostaną m.in. usługi podatkowe, prowadzenie ksiąg rachunkowych, udział w zarządzaniu czy wykonywanie funkcji audytu wewnętrznego.

Jednocześnie projekt wprowadza zmiany w ustawie o rachunkowości będące konsekwencją uchylenia art. 136.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2.3. Projekt ustawy z dnia 9 marca 2026 r. o zmianie ustawy o pracowniczych planach kapitałowych oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

Status: Komisja Prawnicza – 8 kwietnia 2026 r.

Źródło: legislacja.gov.pl/projekt/12404150/katalog/13169094#13169094

Nowelizacja ustawy o pracowniczych planach kapitałowych ma na celu trwałe wprowadzenie do systemu prawnego rozwiązania, które wcześniej funkcjonowało jedynie tymczasowo w związku z regulacjami covidowymi. Istotą tej zmiany jest odejście od tradycyjnej, papierowej formy komunikacji na rzecz pełnej elektronizacji procesu wzywania podmiotów zatrudniających do zawarcia umowy o zarządzanie PPK.

W obowiązującym dotychczas modelu PFR, w sytuacji gdy podmiot zatrudniający nie zawarł umowy o zarządzanie PPK w ustawowym terminie (co do zasady w ciągu 3 miesięcy od zatrudnienia pierwszej osoby), kierował do niego wezwanie w formie pisemnej. Rozwiązanie to było jednak czasowo zmodyfikowane przepisami „covidowymi”, które dopuściły elektroniczne doręczenia za pośrednictwem systemu ZUS. Nowelizacja przenosi ten model do ustawy o PPK jako rozwiązanie stałe, eliminując tym samym konieczność powrotu do mniej efektywnej korespondencji tradycyjnej.

Po zmianach cały proces doręczeń wezwań zostaje scentralizowany i zdigitalizowany. PFR sporządza wezwanie w formie elektronicznej, opatruje je kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną, a następnie przekazuje je do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. ZUS pełni funkcję technicznego pośrednika i udostępnia wezwanie na profilu informacyjnym danego podmiotu zatrudniającego w swoim systemie teleinformatycznym (art. 8 ust. 5aa–5ac ustawy o PPK).

Nowelizacja precyzyjnie reguluje również moment skutecznego doręczenia wezwania. Przyjmuje się, że wezwanie jest doręczone: albo w dniu jego odczytania przez podmiot na profilu ZUS, albo – w przypadku braku odczytu – po upływie 14 dni od jego udostępnienia.

Jednocześnie utrzymany zostaje dotychczasowy 30-dniowy termin na wykonanie obowiązku, tj. zawarcie umowy o zarządzanie PPK lub przekazanie informacji o jej zawarciu z inną instytucją finansową.

Regulacja przewiduje również szczegółowe rozwiązania organizacyjne i finansowe związane z udziałem ZUS w tym procesie. W szczególności:

- ZUS zostaje na stałe włączony w mechanizm doręczeń jako podmiot obsługujący system teleinformatyczny,
- koszty obsługi wezwań oraz dostosowania systemu informatycznego ZUS pokrywa PFR (art. 8 ust. 8 ustawy o PPK),
- czynności wykonywane przez ZUS na rzecz PFR mają charakter usługowy i podlegają zasadom rozliczeń, w tym podatkowi VAT.

Podsumowując, nowelizacja ma charakter przede wszystkim proceduralny i technologiczny – nie zmienia zakresu obowiązków podmiotów zatrudniających w zakresie PPK, lecz istotnie modyfikuje sposób ich egzekwowania.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2.4. Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw

Status: Publikacja założeń na stronie KPRM – 6 lutego 2026 r.

Źródło: www.gov.pl/web/premier/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-ochronie-konkurencji-i-konsumentow-oraz-niektorych-innych-ustaw7

Projekt ustawy ma charakter dostosowujący i wzmacniający – jego istotą jest zapewnienie, aby Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dysponował takimi samymi minimalnymi narzędziami działania, jakie przewiduje unijne Rozporządzenie (UE) 2017/2394 (tzw. rozporządzenie CPC).

Charakter i główna idea zmian

Podstawową ideą projektu jest przejście od modelu reaktywnego (czyli reagowania dopiero po ujawnieniu naruszeń) do modelu bardziej aktywnego i operacyjnego, w którym organ może samodzielnie wykrywać nieprawidłowości, zdobywać dowody i szybko przeciwdziałać ich skutkom. W praktyce oznacza to przyznanie Prezesowi UOKiK uprawnień zbliżonych do tych, jakie mają organy ścigania lub organy nadzoru rynku.

Nowe kompetencje – wymiar dochodzeniowy i operacyjny

Jednym z kluczowych elementów projektu jest wprowadzenie możliwości prowadzenia tzw. zakupów kontrolnych, w tym z wykorzystaniem ukrytej tożsamości. Oznacza to, że przedstawiciele

UOKiK będą mogli działać jak zwykli konsumenci – zawierać umowy, korzystać z ofert, a nawet posługiwać się zmienionymi danymi identyfikacyjnymi.

Rozwiązanie to ma szczególne znaczenie w środowisku cyfrowym, gdzie przedsiębiorcy często stosują praktyki trudne do wykrycia „z zewnątrz”. Dzięki temu organ będzie mógł:

- sprawdzić rzeczywisty przebieg procesu sprzedaży,
- zweryfikować, czy konsument faktycznie może skorzystać ze swoich praw (np. odstąpienia od umowy),
- uzyskać dowody naruszeń bez uprzedzania przedsiębiorcy.

W bardziej złożonych przypadkach – np. przy usługach finansowych – projekt przewiduje możliwość posługiwania się bardziej rozbudowaną „legendą”, pozwalającą na pełne odtworzenie sytuacji przeciętnego klienta.

Wzmocnienie kontroli nad środowiskiem internetowym

Drugim obszarem zmian są kompetencje dotyczące interfejsów internetowych, czyli w praktyce stron internetowych, platform sprzedażowych czy aplikacji.

Projekt zakłada, że w sytuacji poważnych naruszeń interesów konsumentów Prezes UOKiK będzie mógł ingerować bezpośrednio w funkcjonowanie takich serwisów. Uprawnienia te mają charakter stopniowalny i będą stosowane wtedy, gdy inne środki okażą się nieskuteczne.

Organ będzie mógł m.in.:

- nakazać zamieszczenie ostrzeżenia dla użytkowników,
- zobowiązać przedsiębiorcę do usunięcia nielegalnych treści,
- ograniczyć dostęp do strony,
- a w ostateczności doprowadzić do jej zablokowania lub usunięcia domeny.

Jest to odpowiedź na zjawiska takie jak fałszywe sklepy internetowe, manipulacyjne interfejsy (tzw. dark patterns) czy masowe wprowadzanie konsumentów w błąd online. Nowe przepisy mają umożliwić **szybką reakcję zanim szkody staną się powszechne i trudne do odwrócenia**.

Projekt przewiduje również rozszerzenie istniejącej instytucji przeszukania – dotychczas stosowanej głównie w sprawach antymonopolowych – na sprawy dotyczące naruszeń zbiorowych interesów konsumentów.

W praktyce oznacza to, że Prezes UOKiK, za zgodą sądu, będzie mógł:

- wejść do siedziby przedsiębiorcy,
- przeszukać dokumenty i nośniki danych,
- zabezpieczyć dowody.

Rozwiązanie to ma kluczowe znaczenie w sytuacjach, gdy istnieje ryzyko ukrycia lub zniszczenia dowodów naruszeń. Jednocześnie zachowany zostaje mechanizm kontroli sądowej, co ma zapewnić ochronę praw przedsiębiorców.

Zmiany wynikające z uchylecia platformy ODR

Projekt uwzględnia również zmiany wynikające z wejścia w życie Rozporządzenie (UE) 2024/3228, które przewiduje likwidację unijnej platformy internetowego rozstrzygania sporów konsumenckich.

W związku z tym proponowane regulacje mają charakter techniczny – polegają na usunięciu z polskiego prawa odniesień do już nieistniejącego systemu. Nie wpływają one bezpośrednio na zakres ochrony konsumentów, lecz porządkują stan prawny.

Istotnym elementem projektu jest także doprecyzowanie zasad dotyczących świadczeń przyznawanych konsumentom w wyniku decyzji Prezesa UOKiK. W praktyce chodzi o sytuacje, w których przedsiębiorca – w ramach usunięcia skutków naruszenia – zwraca konsumentom pieniądze lub zapewnia inne rekompensaty.

Projekt zakłada, że tego rodzaju świadczenia będą wyraźnie traktowane jako **zwolnione z podatku dochodowego**, co eliminuje dotychczasowe wątpliwości interpretacyjne. Dzięki temu konsumenci nie będą obciążeni dodatkowymi obowiązkami podatkowymi, a kompensacyjny charakter tych świadczeń zostanie zachowany.

2.5. Projekt ustawy z dnia 4 lipca 2025 r. o kredycie konsumenckim

Status: Opiniowanie – 22 grudnia 2025 r.

Źródło: legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12399650

Nowe regulacje dotyczące zwrotów w e-commerce, wynikają z implementacji dyrektywy (UE) 2023/2673. Istotą zmian jest wzmocnienie prawa do odstąpienia od umowy poprzez jego pełną cyfryzację.

Nowe przepisy przewidują, że przedsiębiorca oferujący zawieranie umów na odległość za pośrednictwem interfejsu internetowego będzie zobowiązany do zapewnienia **dedykowanej funkcji umożliwiającej odstąpienie od umowy bezpośrednio online**, najczęściej w postaci wyraźnie oznaczonego przycisku. Kluczowe znaczenie ma przy tym zasada, zgodnie z którą **odstąpienie od umowy powinno być co najmniej tak proste, jak jej zawarcie**. Funkcja ta musi spełniać określone wymogi – powinna być **łatwo dostępna, widoczna dla użytkownika i aktywna przez cały okres na odstąpienie (co do zasady 14 dni)**. Jednocześnie ustawodawca przewiduje obowiązek wprowadzenia mechanizmu potwierdzenia, tak aby konsument świadomie potwierdził swoją decyzję o odstąpieniu od umowy. Rozwiązanie to ma na celu pogodzenie prostoty procesu z bezpieczeństwem obrotu i uniknięciem przypadkowych działań użytkownika.

Zmiany nie ograniczają się jednak wyłącznie do samego mechanizmu zwrotu. Regulacja wprowadza szerszy standard ochrony konsumenta, który polega na tym, że **prawo nie może być jedynie zapisane w regulaminie, lecz musi być realnie wykonalne w praktyce**. W tym kontekście szczególne znaczenie mają nowe zasady projektowania interfejsów internetowych – przedsiębiorcy nie mogą stosować rozwiązań, które w sposób nieproporcjonalny utrudniają podjęcie decyzji przez konsumenta lub wpływają na jego zachowanie (tzw. dark patterns).

Równolegle wzmocnieniu ulegają obowiązki informacyjne. Przedsiębiorca zobowiązany jest nie tylko do przekazania informacji, ale również do ich przedstawienia w sposób umożliwiający konsumentowi zrozumienie konsekwencji zawieranej umowy. Regulacje przewidują m.in. obowiązek przekazania wyjaśnień dotyczących głównych cech usługi, jej kosztów oraz

potencjalnych skutków, takich jak opóźnienia w płatnościach. Dodatkowo dopuszczono stosowanie **tzw. prezentacji warstwowej informacji**, polegającej na wyróżnieniu najważniejszych elementów na pierwszym poziomie interfejsu, co ma zwiększyć przejrzystość komunikacji i ograniczyć przeciążenie informacyjne.

Planowane wejście ustawy w życie z dniem 20 listopada 2026 r., z wyjątkami.

2.6. Projekt ustawy z dnia 20 marca 2026 r. o systemach sztucznej inteligencji

Status: Przekazano do Sejmu – 9 kwietnia 2026 r.

Źródło: legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12390551/katalog/13087943#13087943

Nowelizacja dotycząca systemów sztucznej inteligencji stanowi element wdrożenia rozporządzenia (UE) 2024/1689 (tzw. AI Act) i ma na celu **ustanowienie w Polsce kompleksowego systemu nadzoru nad wykorzystaniem sztucznej inteligencji**.

Istotą projektowanej ustawy jest nie tyle tworzenie nowych obowiązków materialnych dotyczących samego stosowania AI (te wynikają bezpośrednio z rozporządzenia unijnego), lecz **zbudowanie krajowego systemu instytucjonalnego i proceduralnego, który umożliwi ich egzekwowanie i stosowanie w praktyce**. Ustawa określa w szczególności organizację nadzoru nad rynkiem AI, zasady postępowania w przypadku naruszeń, a także mechanizmy certyfikacji i nakładania sankcji administracyjnych.

Kluczowym elementem regulacji jest powołanie nowego organu – **Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji**, która będzie pełnić funkcję krajowego organu nadzoru rynku oraz jednocześnie **pojedynczego punktu kontaktowego dla systemów AI w Polsce**. Organ ten ma zapewniać spójność działań na poziomie krajowym i unijnym oraz współpracować z innymi instytucjami, takimi jak Komisja Nadzoru Finansowego czy UOKiK. Do najważniejszych zadań Komisji należeć będzie **kontrola przestrzegania przepisów dotyczących AI, prowadzenie postępowań w sprawie naruszeń oraz nakładanie sankcji**, ale także działania o charakterze wspierającym, takie jak **promowanie innowacji, prowadzenie działań edukacyjnych czy tworzenie tzw. piaskownic regulacyjnych**, które umożliwią testowanie nowych rozwiązań technologicznych w kontrolowanych warunkach.

Istotnym elementem systemu jest również wprowadzenie **mechanizmu opinii indywidualnych**, który ma wspierać podmioty stosujące AI w prawidłowej interpretacji przepisów. Przedsiębiorcy będą mogli zwrócić się do Komisji o wydanie wiążącej opinii w konkretnej sprawie, co ma zwiększyć **pewność prawa i ograniczyć ryzyko regulacyjne w obszarze nowych technologii**.

Podsumowując, projektowana ustawa ma charakter przede wszystkim **instytucjonalny i systemowy** – jej celem jest stworzenie ram nadzoru nad sztuczną inteligencją w Polsce. Dla przedsiębiorców oznacza to przede wszystkim **wejście w nowy model nadzoru i kontroli**, ale również dostęp do narzędzi wspierających zgodność z przepisami, natomiast dla rynku jako całości – **większą przewidywalność i bezpieczeństwo rozwoju technologii AI**.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami..

2.7. Projekt ustawy z dnia 3 kwietnia 2026 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z opłatami uiszczanymi na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego

Status: Komisja Prawnicza – 14 kwietnia 2026 r.

Źródło: legislacja.gov.pl/projekt/12406150/katalog/13180389#13180389

Nowelizacja wprowadza istotną zmianę w modelu finansowania nadzoru KNF. Dotychczas opłaty w zakresie zezwoleń, zgód oraz wpisu do rejestru były wnoszone po zakończeniu postępowania (ex post), co prowadziło do sytuacji, w których nawet wadliwe wnioski generowały koszty po stronie organu. Nowe przepisy wprowadzają zasadę, że opłata jest uiszczana już przy składaniu wniosku (ex ante), a dowód jej wniesienia stanowi element kompletnej dokumentacji.

Dodatkowo regulacja wprowadza nowe opłaty za wybrane czynności nadzorcze, m.in. w przypadku zawiadomień o nabyciu znacznych pakietów akcji w domach maklerskich i TFI oraz zgód na powołanie kluczowych członków zarządu TFI. Zmiana ta realizuje zasadę, że koszt ponosi podmiot inicjujący postępowanie, a nie cały sektor.

Podsumowując, nowelizacja ma charakter organizacyjny i systemowy – porządkuje sposób poboru opłat.

Planowane wejście ustawy w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

2.8. Projekt ustawy z dnia 27 marca 2026 r. o osobistych kontach inwestycyjnych

Status: Komisja Prawnicza – 1 kwietnia 2026 r..

Źródło: legislacja.gov.pl/projekt/12404855/katalog/13173259#13173259

Rząd przesunął start Osobistych Kont Inwestycyjnych (OKI) na 1 stycznia 2027 roku, rezygnując z wcześniejszego terminu połowy 2026 roku, po analizie uwag zgłoszonych w trakcie konsultacji projektu ustawy. Decyzja ma pozwolić na dopracowanie regulacji i odejście od przepisów przejściowych, tak aby OKI od początku działały w docelowej, pełnej formule. OKI mają być dobrowolnym instrumentem z preferencjami podatkowymi (zwolnienie z podatku od zysków kapitałowych do określonych limitów).

Planowane wejście ustawy w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

2.9. Projekt ustawy z dnia 24 marca 2026 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi

Status: Opiniowanie – 2 kwietnia 2026 r.

Źródło: legislacja.gov.pl/projekt/12408853/katalog/13196087#13196087

Nowelizacja ustawy o funduszach inwestycyjnych ma na celu ograniczenie nadregulacji dotyczącej minimalnej wartości certyfikatów inwestycyjnych niepublicznych FIZ, która dotychczas utrudniała elastyczne zarządzanie inwestycjami przez osoby fizyczne.

Kluczowa zmiana polega na odejściu od wymogu, aby pojedynczy certyfikat inwestycyjny miał wartość co najmniej 40 000 euro, przy jednoczesnym utrzymaniu zasady, że łączna wartość pierwszej inwestycji osoby fizycznej musi wynosić co najmniej równowartość 40 000 euro. Dzięki temu inwestorzy będą mogli bardziej elastycznie zwiększać i zmniejszać swoje zaangażowanie, bez konieczności operowania wielokrotnościami tej kwoty.

Zmiany obejmują również doprecyzowanie zasad kolejnych emisji certyfikatów – osoba fizyczna będzie mogła dokonywać mniejszych wpłat w kolejnych emisjach, jeżeli posiada już certyfikaty o łącznej wartości co najmniej 40 000 euro (art. 117 ust. 3 i 5).

Jednocześnie w celu zachowania ochrony inwestorów wprowadzono mechanizm kontroli obrotu certyfikatami. Zbycie certyfikatów przez lub na rzecz osoby fizycznej będzie co do zasady wymagało zgody funduszu pod rygorem nieważności, a zgoda nie zostanie udzielona, jeżeli po transakcji wartość inwestycji spadłaby poniżej minimalnego progu 40 000 euro (art. 121 ust. 8a–8c). Projekt przewiduje także zwiększenie elastyczności po stronie funduszy poprzez zniesienie ograniczeń w podziale certyfikatów oraz uproszczenie zasad uczestnictwa w funduszu, co ma przełożyć się na lepsze zarządzanie płynnością oraz rozwój rynku funduszy inwestycyjnych.

Podsumowując, nowelizacja ma charakter deregulacyjny – zwiększa elastyczność inwestowania w niepubliczne FIz, przy jednoczesnym zachowaniu podstawowych mechanizmów ochrony inwestorów poprzez utrzymanie minimalnego progu zaangażowania oraz kontrolę obrotu certyfikatami.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2.10. Projekt ustawy z dnia 26 marca 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego

Status: I czytanie w Sejmie – 25 marca 2026 r.

Źródło: www.sejm.gov.pl/Sejm10.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=2289

Nowelizacja Kodeksu pracy oraz Kodeksu postępowania cywilnego ma na celu uporządkowanie i doprecyzowanie przepisów dotyczących dyskryminacji, mobbingu oraz ochrony dóbr osobistych pracowników, przy jednoczesnym dostosowaniu ich do dorobku orzecznictwa.

Istota zmian polega przede wszystkim na rozszerzeniu i uszczegółowieniu definicji dyskryminacji. Ustawodawca wprost wprowadza do Kodeksu pracy takie konstrukcje jak dyskryminacja przez założenie oraz przez skojarzenie, co oznacza, że ochrona pracownika obejmuje również sytuacje, w których jest on gorzej traktowany ze względu na cechę jedynie mu przypisywaną lub z uwagi na jego relacje z innymi osobami. Jednocześnie doprecyzowano pojęcie molestowania, wskazując wyraźnie, że może ono przybierać formę fizyczną, werbalną lub pozawerbalną.

Istotne zmiany dotyczą także systemu roszczeń pracowniczych. Nowelizacja wyraźnie rozdziela odszkodowanie (za szkodę majątkową) od zadośćuczynienia (za krzywdę niemajątkową) oraz

podwyższa minimalne poziomy świadczeń, zwłaszcza w przypadku wielokrotnego naruszenia zasady równego traktowania. Wprowadzono również silniejszą ochronę pracowników przed działaniami odwetowymi – pracownik korzystający ze swoich praw, jak również osoba udzielająca mu wsparcia, nie może być z tego powodu gorzej traktowana, a w razie naruszenia przysługuje jej roszczenie o rekompensatę.

Kluczową zmianą jest także przebudowa regulacji dotyczącej mobbingu. Ustawodawca upraszcza definicję, wskazując, że jego istotą jest uporczywe nękanie pracownika, oraz jednocześnie szeroko opisuje przykładowe zachowania, które mogą stanowić mobbing. Podkreślono przy tym, że mobbing nie musi być działaniem celowym, a jego ocena powinna uwzględniać całokształt okoliczności. Jednocześnie wyraźnie zaznaczono, że uzasadniona krytyka pracownika czy egzekwowanie obowiązków służbowych nie stanowią mobbingu. Nowelizacja wprowadza również wyższy minimalny poziom zadośćuczynienia w takich przypadkach.

Nowe przepisy znacząco rozszerzają także obowiązki pracodawcy, który zobowiązany jest nie tylko reagować na naruszenia, ale również aktywnie i stale im przeciwdziałać – poprzez działania prewencyjne, wykrywanie nieprawidłowości, odpowiednią reakcją oraz wsparcie osób dotkniętych naruszeniami. Dodatkowo pracodawcy zatrudniający co najmniej 9 osób będą zobowiązani do wprowadzenia wewnętrznych regulacji określających zasady przeciwdziałania dyskryminacji, mobbingowi oraz naruszaniu dóbr osobistych.

Zmiany obejmują również postępowania sądowe – w szczególności ułatwiają dochodzenie roszczeń przez pracowników poprzez wprowadzenie zasady, zgodnie z którą pracownik musi jedynie uprawdopodobnić naruszenie, natomiast ciężar dowodu zostaje przeniesiony na pracodawcę. Ponadto sprawy dotyczące mobbingu, dyskryminacji oraz dóbr osobistych pracownika zostają co do zasady przekazane do właściwości sądów rejonowych, co ma usprawnić i przyspieszyć postępowania.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 21 dni od dnia ogłoszenia.

2.11. Projekt ustawy z dnia 26 marca 2026 r. o zmianie ustawy o systemie teleinformatycznym do obsługi niektórych umów oraz niektórych innych ustaw

Status: I czytanie w Sejmie – 25 marca 2026 r.

Źródło:

sejm.gov.pl/sejm10.nsf/PrzebiegProc.xsp?id=E0EE5724234229FAC1258DAA006703B9

Nowelizacja ustawy o systemie teleinformatycznym „eUmowy” ma na celu rozszerzenie funkcjonalności systemu oraz jego upowszechnienie, tak aby stał się on realnym narzędziem do obsługi stosunków zatrudnienia i umów cywilnoprawnych w pełni elektronicznie.

Kluczowa zmiana polega na zniesieniu ograniczeń podmiotowych, które dotychczas pozwalały korzystać z systemu jedynie wybranym kategoriom użytkowników. Po nowelizacji każdy podmiot będzie mógł korzystać z systemu eUmowy, o ile wyrazi taką wolę.

Istotne rozszerzenie dotyczy również zakresu umów obsługiwanych w systemie. Oprócz umowy o pracę i umów cywilnoprawnych możliwe będzie zawieranie także umów związanych z zatrudnieniem, takich jak umowa o zakazie konkurencji, umowa szkoleniowa czy umowa o współodpowiedzialności materialnej, a także porozumień wolontariackich.

Nowelizacja wprowadza także rozwiązanie polegające na tym, że umowy zawarte poza systemem będą mogły być do niego „przenoszone” i dalej obsługiwane elektronicznie, bez konieczności ich ponownego zawierania. W takim przypadku strony będą zobowiązane do wprowadzenia danych do systemu, a pracodawca – w razie deklaracji – także do przeniesienia dokumentacji pracowniczej. Jednocześnie system uzyskuje nowe funkcjonalności w zakresie obsługi całego cyklu życia umowy, obejmującego nie tylko jej zawarcie, ale również zmianę, rozwiązanie czy wygaśnięcie, a także sporządzanie innych dokumentów związanych z jej realizacją.

Nowe przepisy rozszerzają także zakres danych przetwarzanych i wymienianych pomiędzy systemami publicznymi. System będzie zintegrowany m.in. z KRS, CEIDG, ZUS oraz Krajową Administracją Skarbową, co umożliwi automatyczną weryfikację danych oraz uproszczenie obowiązków rozliczeniowych.

Ważnym elementem regulacji jest również pełna elektroniczna dokumentacja – dokumentacja pracownicza i dokumentacja umów będą prowadzone i przechowywane w systemie w postaci elektronicznej. Dokumenty mogą być podpisywane nie tylko kwalifikowanym podpisem elektronicznym, ale również podpisem zaufanym lub osobistym.

Nowelizacja wprowadza także nowe obowiązki i zasady po stronie użytkowników systemu. W szczególności obsługa umowy w systemie wymaga zgody wszystkich stron, która – co istotne – nie może zostać odwołana, a podmioty korzystające z systemu odpowiadają za prawidłowość wprowadzanych danych.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami.

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

3.1. Działalność nadzorcza Komisji Nadzoru Finansowego:

3.1.1. Dane miesięczne OFE - luty 2026 roku

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępne są Dane miesięczne OFE za luty 2026 roku.

Źródło: www.knf.gov.pl/?articleId=97472&p_id=18

3.1.2. Informacja dotycząca pracowniczych planów kapitałowych (PPK) - IV kwartał 2025 roku

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępna jest Informacja dotycząca pracowniczych planów kapitałowych (PPK) - IV kwartał 2025 roku.

Źródło: www.knf.gov.pl/?articleId=97573&p_id=18

3.2. PFR Portal PPK: Biuletyn miesięczny Pracowniczych Planów Kapitałowych

W serwisie internetowym PFR Portal PPK dostępny jest Biuletyn Pracowniczych Planów Kapitałowych za marzec 2026 r.

Źródło: www.mojeppk.pl/pliki/repozytorium-plikow/materialy-do-pobrania/pdf/Biuletyn-PPK-03-2026.pdf

Kontakt

Jeżeli nie chcą Państwo otrzymywać tego typu korespondencji w przyszłości, prosimy o przekazanie takiej informacji na adres dsm@finat.pl
